

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI PRIVREDNI SUD U BANJOJ LUCI
Broj: 57 0 Ps 142820 24 Ps
Banja Luka, 09.07.2025. godine

Okružni privredni sud u Banjoj Luci, sudija Sandra Budiša, u pravnoj stvari tužioca Z.J.R. iz R. S. , B. ..., zastupana po punomoćnicima Saši Grabežu i Bogdanu Goluboviću, advokatima iz Banje Luke, protiv tuženog „K-2 AUDIO USLUGE“ d.o.o. Banja Luka, Gundulićeva 33, Banja Luka, zastupan po punomoćniku Zajednička advokatska kancelarija „Pucar“, advokat Slavica Ljubišić, radi utvrđenja povrede autorskih prava i naknade štete, vrijednost spora 1.594,00 KM, nakon održane i zaključene glavne rasprave dana 13.06.2025. godine koja je održana u prisustvu punomoćnika tužioca i tuženog, donio je dana 09.07.2025. godine sljedeću

PRESUDU

Utvrđuje se povreda autorskih prava na fotografiji tužioca, tako što je tuženi dana 20.01.2021. godine bez ovlaštenja tužioca, kao svoje djelo saopštio fotografiju na kojoj se nalazi V.B. na web portalu, "www..." u sklopu teksta pod nazivom: "... " čime je tužiocu prouzrokovao nematerijalnu štetu.

Obavezuje se tuženi da tužiocu nadoknadi nematerijalnu štetu zbog povrede moralnih prava autora - fotografije na kojoj je snimljen V.B. bez označavanja imena autora, pseudonima ili znaka autora, u iznosu od 391,16 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 18.01.2024. godine kao dana podnošenja tužbe do isplate, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Odbija se dio tužbenog zahtjeva kojim se traži da sud obaveže tuženog na naknadu materijalne štete zbog povrede autorskih prava neovlašćenim javnim saopštavanjem autorskog djela - fotografije na kojoj je snimljen V.B. u iznosu od 1.202,84 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom računajući od 20.01.2021. godine do isplate.

Obavezuje se tuženi da nadoknadi tužiocu troškove parničnog postupka u iznosu od 518,57 KM sa zakonskom zateznom kamatom od pravosnažnosti presude do isplate, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Tužilac je dana 18.01.2024. godine podnio tužbu protiv tuženog. U tužbi navodi da je tužilac profesionalni fotograf i autor autorskog djela – fotografije na kojoj se nalazi V.B., a koja je nastala 14.11.2016. godine u 19:40 h kamerom marke NIKON CORPORATION, model NIKON D700; da je dana 20.01.2021. godine tuženi na web portalu ... koja je u njegovom vlasništvu u tekstu pod nazivom „ ... " u okviru koga je neovlašćeno javno saopštena predmetna fotografija čime je povrijedio imovinsko pravo autora; da tuženi nije naznačio ime, pseudonim ili znak autora čime je povrijedio pravo na naznačenje autora; da tuženi nije tražio saglasnost za javno saopštavanje i umnožavanje fotografije niti je tužilac ikada dao saglasnost za javno saopštavanje tužiocu; da je tužilac po punomoćniku dostavio tuženom opomenu pred tužbu, ali

nije došlo do zaključenja poravnanja; da je tužilac visinu materijalne štete opredijelio prema cjenovniku ULUPUDS-a, vodeći računa o svrsi fotografije i korišćenju iste kao i vremenskom periodu objave, a naknadu za obradu fotografije je opredijelio prema uobičajenoj praksi u iznosu od 10 evra, a kako tuženi navedeno autorsko djelo koristi skoro pune 3 godine na web portalu tužiocu je prouzrokovana materijalna šteta u iznosu od 615 evra (3 godine x 205 evra); da je tuženi po dobijanju gore pomenute tužbe obrisao predmetnu fotografiju sa web portala; da tužilac potražuje 200 evra po osnovu nematerijalne štete jer je fotografija saopštena bez oznake imena, pseudonima ili znaka autora, čime su povrijeđena moralna prava autora.

Tužbenim zahtjevom traži da sud utvrdi povredu autorskih prava tužioca, te da naloži tuženom isplatu iznosa od 615 evra u protivvrijednosti zvanične valute u BiH (BAM) sa zakonskom zateznom kamatom počev od 20.01.2021. godine do isplate na ime materijalne štete zbog povrede autorskih prava neovlašćenim javnim saopštavanjem autorskog djela - fotografije, 200 evra u novčanoj protivvrijednosti zvanične valute u BiH (BAM) sa zakonskom zateznom kamatom počev od podnošenja tužbe do isplate na ime nematerijalne štete zbog povrede moralnih prava autora i da nadoknadi troškove parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom počev od pravosnažnosti presude do isplate.

Uređenim tužbenim zahtjevom od 31.10.2024. godine tužilac traži da sud utvrdi povredu autorskih prava tužioca, te obaveže tuženog da tužiocu nadoknadi materijalnu štetu zbog povrede autorskih prava neovlašćenim javnim saopštavanjem autorskog djela – fotografije u iznosu od 1.202,84 KM sa zakonskim zateznim kamatama počev od 20.01.2021. godine, da nadoknadi nematerijalnu štetu zbog povrede moralnih prava autora u iznosu od 391,16 KM sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja tužbe do isplate, te da nadoknadi sudske troškove sa zakonskom zateznom kamatom od pravosnažnosti presude do isplate.

Tuženi u odgovoru na tužbu od 13.02.2024. godine navodi da je tužba neuredna, te osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva navodeći da predmetna fotografija nije autorsko djelo već rezultat mehaničke, rutinske radnje; da cjenovnik ULUPUDS-a ne može biti osnov za naknadu materijalne štete, pa predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev uz obavezu naknade troškova sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

U toku postupka izvedeni su sljedeći dokazi: fotografija u štampanom izdanju, fotografija sa detaljima o autorskom delu u štampanom izdanju, fotografija web portala www... sa tekstem pod nazivom: „ ...“od dana 20.01.2021. godine, printscreen web portala www ... sa tekstem pod nazivom: „ ...” od dana 20.01.2021. godine, opomena pred utuženje od 05.12.2023. godine, sa potvrdom o prijemu pošiljke i izvještaj o uručenju u fotokopiji, odgovor na opomenu ATV d.o.o. br. 3784/2023, materijalni nosač podataka - CD sa originalnom fotografijom tužioca, ispis članka, pod nazivom „...” od dana 20.01.2021. godine sa web portala tužene www..., od dana 19.08.2024. godine, ispis sa web portala www... – „ ...“, ispis sa web portala www... – „ ...“, cenovnik Udruženja likovnih umetnika primenjenih umetnosti i dizajnera Srbije (ULUPUDS-a) od 27.06.2023. godine, preuzetog na sajtu www..., cenovnik Udruženja likovnih umetnika primenjenih umetnosti i dizajnera Srbije (ULUPUDS-a) od 2017/2018. godine, ugovor o poravnanju između Z.J.R. i Aljazeera Balkans d.o.o. Sarajevo od dana 29.04.2021. godine, ugovor o poravnanju između Z.J.R. i Aljazeera Balkans d.o.o. Sarajevo od dana 19.01.2024. godine, sporazum o vansudskom poravnanju između Z.J.R. i Pink Media Group d.o.o. Beograd od dana 25.01.2024. godine, sporazum o vansudskom poravnanju između Z.J.R. i Pink Media Group d.o.o. Beograd od dana 12.12.2023. godine, rješenje o registraciji Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 057-0-Reg-24000859 od 26.04.2024. godine, članak pod nazivom „ ...“ od 10.02.2021.godine sa fotografijom prvse strane časopisa „ ...“ iz decembra 2016.godine, članak pod nazivom „ ...“ od 20.01.2021.godine, objavljen na

portalu „...“, rješenje Ministarstva finansija Poreske uprave Republike Srbije, Beograd broj 037-02-00117/2024-1000 od 07.03.2024. godine.

Saslušan je i tužilac u svojstvu parnične stranke.

Savjesnom i brižljivom ocjenom svih izvedenih dokaza, kako pojedinačno, tako i u vezi jednih sa drugima, u skladu sa odredbom člana 8. Zakona o parničnom postupku Republike Srpske (“Službeni glasnik Republike Srpske” br. 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 i 27/24) sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz fotografije u štampanom izdanju i materijalni nosač podataka - CD sa originalnom fotografijom tužioca proističe da je na fotografiji lice V.B. a iz fotografije sa detaljima o autorskom djelu u štampanom izdanju proističe da su navedeni tehnički podaci o fotografiji uz naznaku da je autor “Z.J.R.”, a datum nastanka 14.11.2016. godine.

Iz fotografije web portala www.atvbl.rs sa tekstem pod nazivom: „...” od dana 20.01.2021. godine proističe da je na portalu “...” objavljena predmetna fotografija dana 20.01.2021. godine uz tekst. Isto proističe i iz printscreen web portala www... sa tekstem pod nazivom: „...” od dana 20.01.2021. godine. U tekstu ni na fotografiji nije naveden autor niti izvor fotografije.

Iz opomene pred utuženje od 05.12.2023. godine, sa potvrdom o prijemu pošiljke i izvještaj o uručanju u fotokopiji, te odgovora na opomenu ATV d.o.o. br. 3784/2023. proističe da je tužilac putem punomoćnika Jovane Panić Stanisavljević poslala opomenu privrednom društvu “Alternativna televizija i informisanje” d.o.o. Banja Luka u kojoj se navodi da je tužiocu pričinjena materijalna i nematerijalna šteta, te se traži isplata iznosa od 800 evra, a ovo društvo je primilo opomenu 11.12.2023. godine, te odgovorilo da će provjeriti navode i zatražilo dokaz o autorstvu i obrazloženje visine naknade.

Iz ispisa članka, pod nazivom „...” od dana 20.01.2021. godine sa web portala tužene www..., od dana 19.08.2024. godine proističe da je na portalu “...” objavljen tekst nevedenog naslova, a iz ovog dokaza nije vidljiva fotografija korištena u tekstu.

Iz ispisa sa web portala www... – „...“, ispisa sa web portala www...– „...“ sud je utvrdio da je navedena adresa, kontakt podaci i uredništvo web sajta, te istorija i opis djelatnosti portala.

Uvidom u Cenovnik Udruženja likovnih umetnika primenjenih umetnosti i dizajnera Srbije (ULUPUDS-a) od 27.06.2023. godine, preuzetog na sajtu www..., cenovnik Udruženja likovnih umetnika primenjenih umetnosti i dizajnera Srbije (ULUPUDS-a) od 2017/2018. godine sud je utvrdio da su navedene naknade za upotrebu fotografije.

Uvidom u ugovor o poravnanju između Z.J.R. i Aljazeera Balkans d.o.o. Sarajevo od dana 29.04.2021. godine, ugovor o poravnanju između Z.J.R i Aljazeera Balkans d.o.o. Sarajevo od dana 19.01.2024. godine, sporazum o vansudskom poravnanju između Z.J.R. i Pink Media Group d.o.o. Beograd od dana 25.01.2024. godine, sporazum o vansudskom poravnanju između Z.J.R. i Pink Media Group d.o.o. Beograd od dana 12.12.2023. godine utvrđeno je da je tužilac zaključio vansudska poravnanja po osnovu kojih su se ova lica obavezala isplatiti naknadu zbog neovlaštenog korištenja fotografije V.B.

Uvidom u rješenje o registraciji Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 057-0-Reg-24000859 od 26.04.2024. godine utvrđeno je da je istim upisana statusna promjena spajanja uz pripajanje društva „Alternativna televizija“ društvo za informisanje d.o.o. Banja Luka društvu

sticaocu „K-2“ AUDIO USLUGE Banja Luka d.o.o, a društvo koje se spaja pripajanjem prestaje da postoji bez likvidacije. Tužilac je u skladu sa navedenim rješenjem uredio tužbeni zahtjev i pravilno označio tuženog.

Uvidom u članak pod nazivom „...“ od 10.02.2021. godine sa fotografijom prve strane časopisa „...“ iz decembra 2016.godine sud je utvrdio da su u članku korištene fotografije lica koje je i na fotografiji o kojoj se vodi ovaj spor (V.B.), ali da predmetna fotografija nije korištena.

Uvidom u članak pod nazivom „...“ od 20.01.2021.godine, objavljen na portalu „...“ sud je utvrdio da je na ovom portalu objavljena predmetna fotografija uz tekst.

Iz rješenja Ministarstva finansija Poreske uprave Republike Srbije, Beograd broj 037-02-00117/2024-1000 od 07.03.2024. godine proističe da se odbija zahtjev za pristup informacijama „Alternativne televizije“ d.o.o. Banja Luka podniet Ministarstvu finansija Poreskoj upravi – Centrali u Beogradu.

U svom iskazu u svojstvu parnične stranke tužilac je izjavio da je diplomirani fotograf; da je fotografija V.B. nastala 14.11.2016. godine, rađena je namjenski za Newsweek magazin; da je sve bilo u dogovoru sa tadašnjim novinarom magazina i fotografija je urađena volonterski; da je intervju bio u kasnim večernjim satima, na stadionu Partizana i tamo je otišla svojim prevozom direktno od kuće i sa svojom opremom; da je početak intervjua bio popriločno napet jer nisu znali koliko će V.B. biti saradljiv pa se dobar deo intervjua držala po strani, slikala teleobjektivom trudeći se da ne ometa dalji tok intervjua; da je trebalo da napravi idejno orginalnu fotografiju i tehnički kvalitetnu koja bi išla na naslovnu stranu magazina kao i unutrašnjosti; da je te večeri napravila seriju V.B. fotografija i smatra ih ekskluzivnim s obzirom an to da do dana njegovog hapšenja ne postoje slične fotografije gdje je on svojevljno pristao da se slika; da je nakon njegovog hapšenja pretragom preko Google-a vidjela da je dobar dio medija preuzeo te fotografije; da je niko nije kontaktirao radi istih, da nije potpisana kao autor i da se osjećala razočaranom i bijesnom i da je boli taj osećaj obezvrijeđenosti jer kako bi se bilo ko osećao kada bi mu neko nešto uzeo i to iskoristio u materijalne svrhe; da se dešavalo i ranije da pojedini mediji preuzmu njene fotografije bez saglasnosti i tada bi njena advokatica slala opomenu pred utuženje; da je sa puno medija postigla vansudsko poravnanje uključujući Pink televiziju, Happy i mnoge druge. Vezano za njen odnos sa poslodavcem u to vrijeme je mogla samostalno da sačini fotografije koje nisu bile vezane za radne zadatke, oni bi u tom slučaju imali pravo da neograničeno koriste te fotografije, ali nisu imali pravo da ih ustupaju trećim licima bez moje saglasnosti; da je izdavač Newsweek-a u to vrijeme bila Adria media group; da je poslodavac u to vrijeme bio Kurir, a Adria Media Group je imala licencu za Newsweek. Radi se o grupaciji te su i Kurir i Newsweek dio grupacije.

Sud je, u pretežnom dijelu, prihvatio iskaz tužioca jer je isti u skladu sa materijalnim dokazima, a nije osporen od strane tuženog, osim u dijelu u kojem se izjašnjava o poslodavcu tužioca. Sud u ovom dijelu ne prihvata iskaz tužioca jer je na ročištu od 31.10.2024. godine punomoćnik tužioca učinio nespornim da je tužilac tokom 2016. i 2021. godine bio u radnom odnosu kod društva “Adria media group” d.o.o. Beograd koji je izdavač Kurira, na radnom mjestu fotoreporter. Dakle, iskaz tužioca u dijelu u kojem tvrdi da je zaposlen u Kuriru ne prihvata.

Odredbom člana 4. stav 1) Zakona o autorskim pravima i srodnim pravima BiH (“Službeni glasnik Bosne i Hercegovine” broj 63/10 - u daljem tekstu ZASP) propisano je da se autorskim djelom smatra individualna duhovna tvorevina iz područja književnosti, znanosti i umjetnosti bez obzira na vrstu, način i oblik izražavanja, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, a

stavom 2) tačka j) propisano je da se fotografska djela i djela proizvedena postupkom sličnim fotografskom smatraju autorskim djelom.

Iz izvedenih dokaza proističe da je tužilac sačinio predmetnu fotografiju, što među strankama nije ni sporno, a ova fotografija, suprotno navodima tuženog predstavlja autorsko djelo. Naime, ovdje nije u pitanju rutinska, fizička radnja kojom je nastala fotografija nego je ista izraz autorove stručnosti, znanja i talenta, te ispunjava elemente individualizacije o kojima ZASP govori. U konkretnom slučaju je bilo potrebno odabrati ugao fotografisanja, osvjetljenje i položaj fotografisanog lica, kao i druge faktore koji utiču na konačan kvalitet, čime fotografija dobija karakter autorskog djela.

Odredbe članova 17. i 18. ZASP-a propisuju da je autor taj koji odlučuje hoće li, kada, na koji način i u kojem obliku objaviti svoje djelo te isti ima pravo biti priznat i označen kao autor svoga djela te ima pravo odrediti da se djelo objavi pod njegovim imenom, pseudonimom, odnosno nekom drugom oznakom ili anonimno. Odredbom člana 20. ZASP propisano je da autorska imovinska prava sadrže isključivo ovlaštenje autora da zabrani ili dopusti iskorištavanje svoga djela i primjeraka toga djela, da drugo lice može iskorištavati autorsko djelo samo s dozvolom autora, da za svaki oblik iskorištavanja autorskog djela od drugog lica autoru pripada posebna naknada, osim ako ovim zakonom ili ugovorom nije drugačije određeno, te je propisan sadržaj autorskih imovinskih prava.

Dakle, u konkretnom slučaju tužilac kao autor djela bi imao imovinska prava po osnovu autorskog djela. Međutim, odredbom člana 100. ZASP propisano je da ako autorsko djelo stvori zaposlenik u izvršavanju svojih radnih obaveza ili prema uputstvima poslodavca, smatra se da su sva autorska imovinska prava isključivo prenesena na poslodavca za period od pet godina od dana završetka takvog djela, ako ugovorom ili drugim aktom nije drugačije određeno.

Kako je već navedeno, tužilac je u ovom postupku učinio nespornim da je 2016. godine bio zaposlen kod društva "Adria media group" d.o.o. Beograd na radnom mjestu fotoreporter. Imajući u vidu da nije dokazivao da je u vrijeme nastanka autorskog djela imao ugovor sa poslodavcem kojim se pitanje autorskih prava drugačije reguliše, sud zaključuje da je nosilac imovinskih autorskih prava počev od nastanka fotografije (14.11.2016. godine), te narednih pet godina upravo to društvo, a ne tužilac. I iz iskaza tužioca proističe da je fotografija izrađena za potrebe magazina Newsweek, te da licencu za ovo izdanje ima upravo poslodavac tužioca, pa je jasno da je ista izrađena za potrebe poslodavca i u sklopu radnih obaveza tužioca. S obzirom na to da je neovlašteno korištenje fotografije od strane tuženog izvršeno 20.01.2021. godine, odnosno u roku od 5 godina od nastanka, jedini ovlašten na naknadu štete bi bio poslodavac tužioca, a ne sam tužilac, pa je sud odbio tužbeni zahtjev u ovom dijelu.

Iako su autorska imovinska prava prenesena na poslodavca tužioca, tužilac kao autor djela i dalje ima pravo na zaštitu svojih autorskih moralnih prava, u smislu odredbi članova 15. i 16. ZASP, s obzirom na to da su autorska prava kao cjelina neprenosiva i autor ne može prenijeti na drugo lice autorska moralna prava (član 64. ZASP).

Imajući u vidu navedeno, sud nalazi da se u ovoj situaciji ima primijeniti odredba člana 159. ZASP, kojom je predviđeno da nezavisno od naknade imovinske štete, kao i u slučaju da takve štete nema, autor može tražiti pravičnu novčanu odštetu za pretrpljenu duševnu bol zbog povrede moralnih prava, a prilikom odlučivanja o zahtjevu sud će uzeti u obzir sve okolnosti slučaja, a naročito intenzitet i trajanje duševne boli uzrokovane povredom moralnih prava.

Nesporno je da tužilac, iako nije državljanin Bosne i Hercegovine, u smislu odredbe člana 175. ZASP, ima pravo na zaštitu u pogledu moralnih prava, te mu je u tom dijelu tužbeni zahtjev osnovan.

Iz izvedenih dokaza proističe da je tuženi neovlašteno koristio autorsko djelo tužioca, pri tom ne navodeći autora, što nije u skladu sa odredbom člana 18. ZASP. Iz iskaza tužioca proističe da je ista razočarana i povrijeđena zbog toga što je obezvrijeđen njen rad, jer je tuženi samoinicijativno, bez saglasnosti tužioca koristio fotografiju. S obzirom na to da je autorsko djelo izraz individualnog duha stvaraoca, te rezultat njegovog truda, rada i stručnosti, ovaj sud smatra da je ovakvo postupanje tuženog bilo takvo da prouzrokuje nematerijalnu štetu tužiocu, odnosno da je isti osjetio duševnu bol koja opravdava dosuđivanje naknade štete.

Naknada nematerijalne štete kod povrede autorskog prava iz domena fotografije, jeste satisfakcija za pretrpljene duševne bolove, zbog povrede moralnog autorskog prava. Odredbom člana 200. stav 1) Zakona o obligacionim odnosima RS ("Službeni list SFRJ", br. 29/1978, 39/1985, 45/1989 - odluka USJ i 57/1989 i "Službeni glasnik RS", br. 17/1993, 3/1996, 37/2001 - dr. zakon, 39/2003 i 74/2004), propisano je da će za pretrpljene duševne bolove zbog povrede ugleda, časti, slobode ili prava ličnosti itd, sud, ako nađe da okolnosti slučaja, a naročito jačina bolova i njihovo trajanje to opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade materijalne štete, kao i njenog odsustva. Stavom 2) istog člana, propisano je da će sud prilikom odlučivanja o zahtjevu za naknadu nematerijalne štete, kao i o visini njene naknade, voditi računa o značaju povređenog dobra i cilju kome služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduju težnjama koje nisu spojive sa njenom prirodom i društvenom svrhom. Da bi se imalo pravo na novčanu naknadu nematerijalne štete po osnovu povrede bilo kog zaštićenog dobra, kao objekta nekog subjektivnog prava (pa tako i moralnih autorskih prava), potrebno je da autor pretrpi povredu još jednog prava, koje spada u domen prava ličnosti, a to je pravo na psihički integritet, kao i da nastupe posljedice povrede tog prava u vidu pretrpljenih duševnih bolova. U konkretnom slučaju je povrijeđeno pravo tužioca da bude označen kao autor predmetne fotografije, odnosno da mu se prizna svojstvo autora, jer je tuženi koristio tužiočevo autorsko djelo bez saglasnosti i bez označavanja, a to je tužilac saznao pretražujući internet, što je kod njega izazvalo osjećaj uvrijeđenosti i bijesa zbog takvog ponašanja tuženog.

Na osnovu navedenog, sud je utvrdio da je tuženi učinio povredu moralnih autorskih prava tužioca zbog toga što je bez ovlaštenja tužioca, bez navođenja imena tužioca za predmetnu fotografiju istu koristio što je kod tužioca, nakon što je za to saznao, izazvao duševnu bol koju je sam tužilac u svom iskazu opisao iz kojeg razloga je sud utvrdio osnovanim dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na zaštitu autorskih moralnih prava tužitelja kao autora, te nadoknadu nematerijalne štete zbog povrede autorskog moralnog prava primjenom članova 17 i 19. ZASP-a.

Sud napominje da nisu osnovani navodi tuženog da se radi o izvještavanju o tekućim događajima, pa da se zbog toga ograničava autorskoppravna zaštita. Pored toga, nema uticaja ni činjenica da su drugi portali takođe koristili fotografiju autora jer to ne oslobađa tuženog odgovornosti. Tuženi bi se mogao pozivati na ovo ograničenje autorskog prava predviđenog odredbom člana 44. ZASP-a u pogledu fotografija tekućeg događaja, odnosno kada bi fotografija prikazivala eventualno hapšenje V.B. ili neki tekući događaj, a ne, kao što je ovdje slučaj, fotografija iz intervjua koji je održan 4 godine ranije. Svakako i kada se prenosi autorsko djelo radi izvještavanja javnosti, mora se navesti ime autora u skladu sa odredbom člana 44. stav 3) ZASP, što tuženi nije učinio.

Kada je u pitanju visina tužbenog zahtjeva, tužilac je tražio iznos od 391,16 KM na ime naknade nematerijalne štete zbog korištenja fotografije na portalu bez označavanja imena autora, što je po mišljenju suda adekvatna novčana satisfakcija za štetu koju je tužilac pretrpio. Na ovaj iznos tužiocu pripadaju zakonske zatezne kamate od 18.01.2024. godine kao dana podnošenja tužbe pa do isplate, u skladu sa odredbama članova 186. i 277. ZOO i postavljenim zahtjevom.

Odluku o troškovima sud je donio na osnovu odredbe člana 386. stav 2) u vezi sa odredbom člana 387. Zakona o parničnom postupku RS, vodeći računa o tome koji su troškovi bili nužni za parnični postupak, te u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata RS ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 68/05), za radnje preduzete do 01.01.2025. godine i Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata RS ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 111/24, u daljem tekstu: Tarifa) za radnje preduzete nakon 01.01.2025. godine.

U konkretnom slučaju osnovani su troškovi sastava uređene tužbe od 31.10.2024. godine u iznosu od 200 KM (80 bodova + 25% paušal = 100 bodova x 2 KM = 200 KM), zastupanje na ročištu od 29.08.2024. godine u iznosu od 260 KM (80 bodova + 25% paušal = 100 bodova + 30 bodova nagrada za vrijeme = 130 bodova x 2 KM = 260 KM), zastupanje na ročištu od 31.10.2024. godine u iznosu od 260 KM (80 bodova + 25% paušal = 100 bodova + 30 bodova nagrada za vrijeme = 130 bodova x 2 KM = 260 KM), zastupanje na ročištu od 13.06.2025. godine u iznosu od 390 KM (80 bodova + 25% paušal = 100 bodova + 30 bodova nagrada za vrijeme = 130 bodova x 3 KM = 390 KM), što ukupno iznosi 1.110 KM. Na ovaj iznos se dodaje PDV od 17%, pa troškovi zastupanja iznose 1.298,70 KM, u skladu sa tarifnim brojevima 2, 9 i 12 Tarife. Međutim, kako je tužilac uspio sa 24,53% (ukupan tužbeni zahtjev je postavljen na iznos od 1594 KM, a tužilac je uspio sa 391,16 KM), dosuđeni su troškovi zastupanja u iznosu od 318,57 KM. Odbijen je zahtjev za naknadu troškova sastava tužbe od 08.02.2024. godine jer to nije bilo nužno za postupak, pristup na odgođeno ročište od 04.12.2024. godine jer je ročište odgođeno zbog nedolaska tužioca, te je isti mogao ranije obavijestiti sud da neće pristupiti, kao i zahtjev za jedan čas nagrade za vrijeme na ročištu od 13.06.2025. godine jer je ročište ukupno trajalo manje od 1 čas.

Tužiocu pripadaju takse na tužbu i presudu u iznosu od po 100 KM, u skladu sa Zakonom o sudskim taksama RS ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 73/08, 49/09, 67/13, 63/14, 66/18 i 67/20). Na osnovu svega, troškovi parničnog postupka dosuđeni tužiocu iznose 518,57 KM. Dosuđena je i zakonska zatezna kamata na troškove, u skladu sa postavljenim zahtjevom.

Zbog svega navedenog, odlučeno je kao u izreci.

Sudija
Sandra Budiša

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Višem privrednom sudu u Banjoj Luci u roku od 15 dana od dana prijema, putem ovog suda. Žalba se podnosi u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranu.